

bringe Orden i Forholdene i Armenien, blev henvist til Raadet.

Dernæst kom man nærmere ind paa den af Forbundsraadet behandlede Konflikt mellem Polen og Litauen, idet Lord *Robert Cecil* saavel med Hensyn til dette Spørgsmaal som i det hele taget med Hensyn til Forbundets Virksomhed ønskede gennemført fuld Offentlighed.

Forbundets Generalsekretær rettede under 21. November en Note til den danske Delegation, hvori han efter Opfordring fra Forbundsraadet, som ligeledes var traadt sammen i Genève og paatænkte at afsende et internationalt Korps til at sikre Gennemførelsen af Befolkningens Tilkendegivelse med Hensyn til de mellem Polen og Lithauen omstridte Omraader, henstillede, at den danske Regering ydede et Kontingent af ca. 100 Mand til dette Militærkorps, samt desuden 4 à 5 Officerer til Anvendelse ved særlige Opgaver. Den danske Delegation var enig om at anbefale den danske Regering at imødekomme denne Henstilling, og efter at der var tilvejebragt fornøden Lovhjemmel derfor ved Lov Nr. 638 af 4. December 1920, meddeltes det Forbundets Generalsekretær, at man fra dansk Side var villig til at efterkomme den fremsatte Anmodning. Paa Grund af Forholdene i de paagældende Omraader er det internationale Korps og dermed det danske Kontingent dog ikke bleven afsendt.

Under Behandlingen af Beretningen om Raadets Virksomhed blev desuden drøftet en Række andre Punkter. Fra dansk Side fremhævede Kammerherre *Zahle* Betydningen af, at Beretningen med tilhørende Dokumenter i Tide skulde tilstilles de enkelte Forbundsmedlemmer, og at den ved Delegeretforsamlingens fremtidige Sammenkomster burde henvises til et særligt Udvalg til nærmere Granskning; endvidere burde Beretningen ikke som i dette Tilfælde aflægges af Generalsekretæren, men derimod af Raadet selv.

Den nederlandske Udenrigsminister *van Karnebeek* rejste Spørgsmaal om Forstaaelsen af Forbundspagtens Art. 18 angaaende

mellemfolkelige Aftalers Registrering i Generalsekretariatet. Ifølge denne Artikel skal enhver Traktat eller mellemfolkelig Aftale, som i Fremtiden maatte blive indgaaet af noget Forbundsmedlem, straks registreres i Sekretariatet og saa snart som muligt offentliggøres af samme. Ingen saadan Traktat eller mellemfolkelig Aftale skal være bindende, forinden den paa denne Maade er registreret.

Som den nederlandske Delegerede nærmere udviklede, lader denne Bestemmelse sig forstaa paa tre forskellige Maader: For det første kan man forstaa den saaledes, at Traktaten forinden Registreringen overhovedet ikke er bindende mellem Parterne, og at det derfor staar dem frit for at gaa fra Aftalen i Tidsrummet mellem Ratifikationen og Registreringen, paa samme Maade som dette hidtil har været muligt i Tidsrummet mellem Underskrift og Ratifikation.

Man kan dernæst forstaa Art. 18 saaledes, at den trufne Aftale ganske vist er retligt bindende mellem Parterne forinden Registreringen, men at den først kan træde i Kraft, naar den er registreret.

Endelig kan man tænke sig en tredie Fortolkning, nemlig, at Traktaten forinden Registreringen baade kan være bindende og ogsaa træde i Kraft mellem Parterne, men at disse ikke kan paaberaabe sig en uregistreret Aftale ligeoverfor Folkenes Forbund.

Efter *van Karnebeek's* Forslag besluttede Delegeretforsamlingen at anmode Forbundsraadet om at nedsætte et Udvalg, hovedsagelig bestaaende af Retskyndige, til nærmere Udredning af dette Spørgsmaal og til Fremsættelse af passende Forslag derom for Delegeretforsamlingen.

Ved Drøftelsen af Forbundets Indgriben ved forskellige Lejligheder kom ogsaa Modsætningen mellem den engelske og den franske Opfattelse af Organisationens af Forbundets Magtmidler til Orde, idet man fra fransk Side i Modsætning til det engelske Standpunkt vedblivende anser det for rigtigst at tilvejebringe en staaende mellemfolkelig Militærstyrke.

Af andre Spørgsmaal, som kom frem